

דעם רבינ'ס

עוּכט

שמות תשפ"ב
גליון 73

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

מיטן אויבערשטנס הילף האבן מיר אנגעהויבן א נייע חמש! אין די פרשיות ווערן אוועקגעשטעלט גאר וויכטיגע יסודות פאר יעדעס אידיש קינד. יציאת מצרים, קריעת ים סוף, מן, און די מלחמה פון עמלק, מתן תורה, דער משפן מיט די פלים און נאך און נאך.

אין די פרשה דערצייילט אונז די הייליגע תורה פון שעבוד מצרים, אזוי ווי דער פסוק זאגט ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרה. מיר דארפן וויסן אז די הייליגע תורה איז נצחי, עס גייט אלעמאל אן, היינט איז אויך דא מצרים און א פרעה הרשע וועלכער וויל ביטער מאכן דאס לעבן פון יעדן איד.

אין תורה מ"ו חלק שני זאגט דער הייליגער רבי, אז א איד ווען ער וויל זיך שטעלן דאווענען, קומט אים אפיר שטערונגען צו קומען אין שול דאווענען, און אז מען האט זיך שוין אנגעשטרענגט צו קומען אין שול דאווענען, ווערט דאס הארץ פארדרייט און מען קען נישט עפענען דאס מויל, דאס איז די גרעסטע מניעה פון אלע מניעות, ווען די הארץ איז ארומגענומען אזוי ווי א געבינדענער וועלכער קען זיך נישט רירן. אזוי ווי דוד המלך זאגט אין תהלים 'לבי סחרחר', און דער תרגום טייטש 'סחור סחור' - דאס מיינט אז די הארץ איז ארומגענומען מיט

קשיות און כפירות.

דאס איז דער טייטש פון דער פסוק פון די פרשה 'וימרו את חייכם בעבדה קשה' זאגט אויף דעם דער הייליגער זהר 'בעבודה קשה' מיינט 'כפירות', אז די מצריים ווארפן אריין די אידישע קינדער אין כפירות מען זאל חס ושלום נישט גלייבן אז דער אויבערשטער דארף אונז האבן. די עצה פאר אונז איז צו טון וואס אונזערע זיידעס האבן געטון אין מצרים,

תועלת גדול ללמד אצל נהרות

(ספר המידות ללמוד מ')

'ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה' ונצעק אל ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו. אז א איד שרייט פון

טיפן הארץ און געבט א קרעכטס הערט אים דער אויבערשטער אויס, און נאר מיט זיין שרייען אליינס פאלן אוועק אלע קשיות און מניעות.

דערפאר זאגט דער רבי אז די ראשי תבות פון די ווערטער שמע י' קולי אקרא איז קשיא, ווייל אז מען שרייט צום באשעפער, פאלן אוועק אלע קשיות!

דער הייליגער רבי ברענגט (תורה מ"ו חלק שני) א משל פונעם הייליגן בעל שם טוב. עס

וואס איז דער תכלית!?

ווען ר' נתן איז נאך געווען א קליין קינד, האט ער שוין געטראכט פונעם טאג וואס מען גייט אוועקגיין פון דער וועלט. ווייל ר' נתן פלעגט גיין דאווענען מיט זיין זיידן ר' יצחק דאנציג ז"ל, דער זיידע פלעגט זיצן אויבן אן ביים מזרח טיש, דארט פלעגן זיצן אלע עלטערע אידן, און פלעגן הנאה האבן פון ר' נתן און זיך טשאטשקען מיט אים.

איין מאל ווען ר' נתן איז געקומען אין שול האט ער באמערקט אז איין אלטער איד איז נישט געקומען אין שול. "זייד וואו איז דער אלטער איד וואס פלעגט דא זיצן" פֿרעגט ר' נתן פון זיין זיידע ר' יצחק? ענטפערט אים זיין זיידע: "דער אלטער איד איז שוין געשטארבן, ער איז א מת" וואס

מיינט שטארבן? פֿרעגט דער קליינער נתל'ע? האט אים זיין זיידע מסביר געווען וואס ס'מיינט! שטעלט נתל'ע נאך א פראגע: און וואס טוט מען מיט א מת? ענטפערט דער

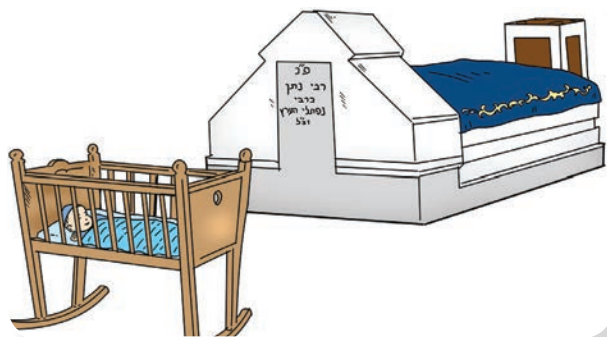
זיידע: "מען לייגט אים אריין אין דער ערד און מען באדעקט אים מיט זאמד".

דער קליינער נתל'ע הייבט אן טראכטן... זיין קאפ ווערט אים פיל מיט קשיות, פארוואס קומט מען אראפ אויף דער וועלט, וואס איז דער תכלית פון דער וועלט? פון יענעם טאג האט ער אנגעהויבן זוכן וואס טו איה דא אויף דער וועלט. ביז צום סוף נאכן זיין אזוי נאנט צו די אלע גרויסע צדיקים און ער האט ביי זיי אויף געזוכט נאך און נאך און

דער אויבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט געטראפן דעם הייליגן רבלין וואס האט אים געלערנט וויאזוי מען גייט אריבער די וועלט, מען זאל קענען דערגרייכן דעם תכלית.

ר' נתן איז געווארן אן איידעם ביי דעם גרויסן ר' נתן צבי, וועלכער איז געווען זייער א גרויסער רב, ער איז געווען רב אויף אכציג שטעט.

ווען דער ר' דוד צבי איז געווען א קליין אינגל, איז זיין טאטע נפטר געווארן, זיין מאמע האט זייער געקלאגט: "וואס וועט זיין מיט דעם קליינעם דוד צבי, ווער וועט זיך אפגעבן מיט אים? ווער וועט לערנען מיט אים? אין יענע צייטן איז נישט געווען קיין חדר וואו אלע קינדער גייען יעדן טאג, מען פארט מיט א פאס אין חדר אריין, יעדער טאטע האט געדינגען א מלמד פאר זיינע קינדער ביי זיך אין שטוב, אבער נעבעך אזא יתום וואס האט נישט קיין געלט האט נישט ווער עס זאל אים דינגען א רבי וועלכער זאל לערנען מיט אים.

ווען זיי זענען נאך געווען אינמיטן שבעה, איז דער טאטע פון ר' דוד צבי געקומען צו זיין מאמע און געזאגט: "דארפסט נישט זיין באזארגט! איה וועל קומען יעדן טאג לערנען מיט אונזער קליינעם דוד צבי!". אזוי איז טאקע געווען יעדן טאג איז דער טאטע געקומען פון גן עדן לערנען מיט דעם קליינעם צדיק דוד צבי. אכט יאר אין איין צי איז ער געקומען פון גן עדן לערנען, ביז ווען אין איין טאג האט דער קליינער דוד צבי אנטפלעקט פאר אפאר מענטשן אז זיין טאטע לערנט מיט אים יעדן טאג, איז זיין טאטע שוין מער נישט געקומען לערנען.

מיון

מַעֲשֵׂה'סָא

בִּרְסֻלְבֵּיעַר אִיד דָּאָרַט אִין חוּץ לְאַרְץ הָאֵט אִיד אִים גַּעֲשֵׁטֶעלט דַעם פֿראַגַע, האַט עַר מִיר גַעגַעבֶען אַן עֲנִטפֿער אויפֿן פֿלאַץ: "וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיהָ תִּשְׁתַּחֲוֶה..."

אִיד הָאָב זײַך גַענוֹמען לַעֲרַנען שִׁיחֹת הָרָן. ווען אִיד בִּין אַנגַעקוֹמען צו שִׁיחָה ע"ו, האַט אִיד אַרויפֿגעטאַנאַנְן אויף דַעם שִׁיחָה... דו ווִילְסַט זִכַּעַר פֿאַרשְׁטִיין וואַס עֲפַעס דִּיןקאַ דִי שִׁיחָה? הַעַר מִיר אוֹיס דו וועֶסט מִיר נִישַׁט גְלִיבֵּן! אָבער ווען אִיד בִּין גַעווען אִין חֲדָר, האַב אִיד נִישַׁט גַעקֶענט אַיינזִיצֵן מַעַר ווי צַען מִינוֹט אויף אַיִן פֿלאַץ... אַלע מִינַע מְלַמְדִים הָאָבֵן שׁוִין גַעוואוּסַט אַז עַס איז אַ סִפְּנָה פֿאַר מִיר צו זַיִן צו לַאֲנַג אויף אַיִן בַּעַנְקֵל... אִיד בִּין גַעבוֹרִן מִיט טאַנצֶערס אִין מִיין פֿיס, וואַס הַיִבֵּט אַן טאַנצֵן ווי אַ זַיִגַּער נאָך עֲטְלִיכַע מִינוֹט זִיצֵן אויפֿן בַּאָנֵק, פֿאַרשְׁטִיִּסטו שׁוִין אַלִיין ווי אַזוי מִיין לַעֲרַנען האַט אויסַגעקוֹקט!

ווען אִיד הָאָב גַעזַען אַז עַס איז דאָ אַ וועג פֿון רַבִּי'ן צו דוּרְכֵיִין שְׁבַעל דִי תוֹרָה, הָאָב אִיד זײַך גְלִיִּיך גַענוֹמען צו דִי אַרְבַּעט! אִיד בִּין דוּרְכַדַעם גַעוואָרן צוגַעבִינדֵן צו דִי הַיִילִיגַע תוֹרָה צובִיסְלֶעכְוִיִי, אִיד הָאָב אויף גַענוצַט דִי עֲצָה פֿון לַעֲרַנען דאָס וואַס מִיין הָאָרץ צִיט. אַיינַס פֿון דִי אַינטֶערסאַנטַע זאַכֵן וואַס דִי וועג פֿון רַבִּינַס לַמוֹד הָאָט מִיר צוגַעבֿרענגַט איז, וויבאַלד אִיד הָאָב גַעלַעֲרַנט אַסאַך בַּלַעטֶער גַמְרָא, הָאָב אִיד אַנגַעהוִיבֵן זוכֵן עֲנִינִים, ווי לְמַשָּׁל: אִיד הָאָב גַעזַען אַזאַ נאַמען ווי אַמְתִּיָה דְרַבִּי דִי דִינַסט פֿון רַבִּי, הָאָב אִיד מִיר אַרַיִנגַעזַעצַט אִין אוצַר הַסִּפְּרִים און אַנגַעהוִיבֵן נִישַׁטֶערן נאָך דִי נאַמען און גַעטראָפֵן עֲטְלִיכַע מַאל דִי נאַמען און אויפֿגעשְׁרִיבֵן אִין אַ קוֹנְטֶרס, אַזוי בִּין אִיד אַדוּרְך צַען אַזעלכַע נושָׂאִים.

שְׁפַעטֶער האַט אִיד זײַך גַענוֹמען לַעֲרַנען תַּנְיָך הָאָב אִיד אויפֿגעשְׁרִיבֵן אַלע מְלִיצוֹת וואַס מִיר נוֹצֵן פֿון נִיך ווי לְמַשָּׁל: "זֶה בְּכַה, וְזֶה אוֹמֵר בְּכַה" "חֻכְמִים הַמִּשְׁך אויף דִי לעצטַע זײַט

אַ גוֹטן דוּרְל, אִיד הָאָב נִישַׁט ווען צו רַעֲדוֹן צו דִיר, ווייל דו בִּיסַט צוגַעבִינדֵן צו דִי גַמְרָא, בַּס"ד הָאָב אִיד דִיר זַעצַט גַעכאַפֿט בִּים מאַכֵן אַ גְלֵאָז טײ, אַפֿשֶׁר ווִילְסַטו מִיר דַעֲרַבִּיילֵן דַעם סוּד פֿון דִיין צוגַעבִינדֵנמִיט צו דִי הַיִילִיגַע תוֹרָה און ווי אַזוי בִּיזַטו נַתְקַרֵב גַעוואָרן צום הַיִילִיגֵן רַבִּינַס וועג?

אַ, אַנגַעהוִיבֵן האַט זײַך עַס ווען אִיד בִּין גַעווען זַיִער יונג, מִיין טאַטַע האַט גַענוֹמען אַן אַיִדַעם אַ בִּרְסֻלְבֵּיעַר בַּחוּר. ווען עַר פֿלַעגַט קוֹמען בִּי אונזֶער שַׁבַּת טִיש האַט עַר גַעזִינגַען דִי בִּרְסֻלְבֵּיעַ נגוֹנים. אִיד הָאָב סַפַּעצִיעַל לִיב גַעהאַט צו הַעֲרֵן דִי בִּרְסֻלְבֵּיעַ תַּנוּעוֹת פֿון כָּל מְקַדָּשׁ שְׁבִיעִי. אִיד ווייס נִישַׁט ווער עַס האַט גַעמאַכַט דַעם נִיגוֹן אָבער עַס קוֹקט אוֹיס אַז עַס איז גַענוֹמען פֿון דִי הוִיכַע פֿאַל פֿון אֲשֶׁת חֵיל נִיגוֹן, אַגְמַלְתָּהּ טוֹב אַדער וַתְּקַם בַּעוֹד לִילָה, דַעַר נִיגוֹן האַט מִיר זַיִער אַיבַּעֲרַגענוֹמען.

אַ צַיִט שְׁפַעטֶער האַט מִיר מִיין שׁוואַגֶער מיטַגענוֹמען פּוּרִים אִין בִּרְסֻלְבֵּיעַ שׁוּל אִין מַאָה שְׁעָרִים. עַס האַט מִיר בַּאנוֹמען דַעַר מַצֵּב דָּאָרט, אִיד ווייס פֿון נאָך אִידן וועלכַע זַענען מְקוּרֵב גַעוואָרן פּוּרִים, הַעֲרַנְדִיג דִי פֿנימִיותִיגַע וועֶרטֶער פֿון דִי בִּרְסֻלְבֵּיעַ חִסִּדִים. אִיד בִּין דַעמַאלַט צוגַעאַנגַען צום סִפְּרִים שְׁאָפַע און אַרויסַגענוֹמען אַ מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, אִיד הָאָב גְלִיִּיך פֿאַרשְׁטאַנַען אַז דאָס איז אַ סִפֵּר וואַס קען מִיר זַיִער הַעלֶפֶן.

ווען אִיד בִּין גַעווען אִין דִי בַר מַצוֹה יאַרן, זַענען מִיר אַרַיבַּער וואוּאינען קִיין אַמעֶריקַע. אִיד הָאָב דָּאָרט גַעזַען אַן אַינטֶערסאַנטַע זאַך, אִיד פֿלַעג אַלעמַאל טֶרעפֵן אִין דִי גְנִזָה בִּרְסֻלְבֵּיעַ סִפְּרִים, אִיד הָאָב נִישַׁט פֿאַרשְׁטאַנַען פֿאַרוואַס וואַרפֵּט מַען דאָס אִין שְׁמוֹת, הָאָב אִיד אַרויסַגענוֹמען אַיִן סִפֵּר און אַזוי הָאָב אִיד צובִיסְלֶעך זײַך גַענַטֶער באַקענט מִטֵּן הַיִילִיגֵן רַבִּינַס עֲצוֹת.

אִיד הָאָב אַנגַעהוִיבֵן לַעֲרַנען לְקוּטִי מוֹהֲרֵן ווען אִיד בִּין צוגַעקוֹמען צו תוֹרָה גִי'ה אִין עֲרֻשְׁטֵן חֲלֵק וואוּ דַעַר הַיִילִיגַער רַבִּי זַאָגַט אַז דִי הוִיכַע מַענטְשֵׁן זַענען גַעווענליך נאַרִישַׁע מַענטְשֵׁן האַט דאָס מִיר זַיִער גַעשְׁטֶערט, ווייל אִיד בִּין גַעווען אַ הוִיכַער אַינגַל. ווען אִיד הָאָב צום עֲרֻשְׁטֵן מַאל באַגענגַט אַ חֲשׁוּבַעַר

דער בעל תפלה
~2~

דער עיקר תכלית איז נאר דאס געלד. איבער דעם איז ביי אונז גיבליבן אז מיר זאלן גיין צו אזוי א מדינה וואס דארט מאכט מען געלט. (דהיינו עס איז דארט אזוי איין ערך וואס דערפון מאכט מען גאלד און זילבער). איבער דעם מוזן מיר היינט אלע גיין צו דער מדינה.

און ווידער איז ביי זיי גיבליבן אז זיי ווילן. אז זיי זאלן האבן כוכבים און מזלות אויף (דהיינו שטערן און מזלות וואס אין הימל) דהיינו אז דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל געלט. ווי אזוי זיי האבן דארט אויס גיזעצט דרויף. דער זאל זיין א פוכב (דהיינו א שטערן) ווארין אז ער האט אזוי פיל געלט האט ער זיך דעם כח פון דעם שטערן ווארין דורך דעם שטערן וואקסט זיך דאס גאלד.

ווארין וואס עס איז פארהאנדן ערך וואס פון איר מאכט מען גאלד. איז זיך דאס מחמת די שטערן. וואס דורך זיי וואקסט דארט אזוי איין ערך וואס פון איר מאכט מען גאלד. אז דער מענטש האט אזוי פיל געלד האט ער זיך דעם כח פון דעם שטערן. איבער דעם איז ער אליין א שטערן (אזוי האבן זיי אלץ גיזאגט די מדינה וועלג זייער פארפירטקייט אין דעם געלד).

און אזוי האבן זיי גיזאגט. אז זיי ווילן האבן מזלות אויף. דהיינו אז איינער וועט האבן אזוי פיל און אזוי פיל געלט. ווי אזוי זיי האבן דרויף אויסגיזעצט דער זאל זיין איין מזל. און אזוי האבן זיי זיך גימאכט מלאכים אלץ וועדליג דעם געלט.

ביז עס איז ביי זיי גיבליבן אז זיי זאלן האבן גאטן אויף. אז דער וואס ער וועט האבן זייער פיל געלט אזוי פיל און אזוי פיל אלפים ורבבות. ווי אזוי זיי האבן דרויף אויס גיזעצט. דער זאל

האבן זיך גיפנען מענטשן פון זיינע לייט. און האבן אים גאר קיין דיעה נישט גיפרעגט און זיי האבן זיך אויף גיהויבן. און זענען גיאנגען צו דער מדינה אז זיי זאלן זיי ארויס פירן דערפון. ווארין זיי (דהיינו די לייט פון דעם בעל תפלה) האבן גרויס רחמנות גיהאט אויף דער מדינה וואס זיי זענען אזוי פארפירט גיארוארין אין דער תאנה פון געלט. און בפרט דער בעל תפלה האט גיזאגט. אז זיי קאנען נאך ווייטער פארפירט ווערן. איבער דעם זענען די לייט פון דעם בעל תפלה גיאנגען צו דער מדינה. טאמער וועלן זיי קאנען ארויס פירן זיי פון זייערע נארישקייט.

די זענען גיקומען אין דער מדינה אריין. און זיי זענען אריין גיאנגען און הסתם צו א קליינעם מענטשן וואס דער היסט ביי זיי א חיה און זי האבן אנגיהויבן מיט אים צו שמוסין. באשר אז צום אמת איז דאס געלט גאר קיין תכלית ניט. און דער עיקר תכלית איז נאר גאט צו דינען וכו'.

און דער האט זיי גאר נישט צוגיהערט. ווארין עס איז שוין ביי זיי אזוי איינגיארוארילט גיווען אין דער דיעה אז דער עיקר איז נאר דאס געלט. און אזוי האבן זיי גישמוסט נאך מיט איין אנדערן. און ער האט אויך זיי נישט צו גיהערט. און זיי האבן מיט אים ווייטער גיארואלט שמוסין.

האט ער זיי גיענפערט (דהיינו דער מענטש וואס זיי האבן מיט אים גישמוסט האט ער זיי גיענפערט) ווייטער האב איך נישט צייט מיט אייך צו שמוסין. האבן זיי אים גיפרעגט. פארוואס. האט ער גיענפערט. באשר מיר באדארפן אלע ארויס פון דער מדינה. אין איין אנדערע מדינה אריין. ווארין מיר האבן גיזעהן אז

זיין איין גאט. ווארין אז גאט גיט אים אזוי פיל געלד. איז ער אלליין א גאט.

ווי דער האבין זי גיזאגט. אז זיי קערין גאר נישט צו זיצן אין דעם אויר פון דער וועלט. און זיי באדארפן גארנישט צו זיין אין איינעם מיט אנדערע מענטשן כדי זיי זאלן זיי נישט מטמא זיין. ווארין די איברי'קע מענטשן פון דער וועלט זענען גאר טמא אקעגין זיי. איבער דעם האבין זיי זיך מיישב גיווען. אז זיי וועלן זיך זוכן זייער הויכע בערג וואס זיי זענען העכער פון גאר דער וועלט. און זיי וועלן דארט זיצן. כדי זיי זאלן זיין העכער פון דער וועלט.

האבין זיי גישיקט מענטשן. אז זיי זאלן זוכן הויכע בערג. האבין זיי גיפונען זייער הויכע בערג איז גיאנגען די גאנצע מדינה און האבין זיך דארט ביי זעצט. אויף די הויכע בערג. דהיינו אויף דעם בארג האבין זיך ביי זעצט א קבוץ מענטשן פון דער מדינה (כלומר א שטאט) און אזוי אויף דעם אנדערין בארג וכו' און זיי האבין גימאכט ארום דעם בארג א גרויס חזקת. און גרויסע גראבינס ארום דעם בארג. ביז עס איז נישט גימאלט גיווען צו זיי זאל קומען א מענטש. ווארין עס איז מער נישט גיווען נאר איין באהאלטיגער וועג צו דעם בארג וואס קיין אנדערער מענטש האט גאר נישט גיקאנט צו קומען צו זיי. און אזוי אויף דעם אנדערין בארג אויך און אזוי ביי אלע בערג האבין זיי אלץ גימאכט חזקת וכו' פנ"ל.

און זיי האבין גישטעלט שומרים ווייט פון דעם בארג. כדי קיינער זאל צו זיי נישט קאנען קומען. און זיי זענען גיזעסן דארט אויף די בערג. און האבין זיך גיפירט מיט דעם פירינג פנ"ל. און זיי האבין גיהאט אסאך גאטין. דהיינו וועדליג דעם געלט פנ"ל.

לויטמיר ווייל ביי זיי איז דער עיקר גיווען דאס געלט. ביז דורך אסאך געלט. איז מען גיווען ביי זיי א גאט האבין זיי מורא גיהאט פאר רציחה און גזילה. ווארין איטליכער וועט זיין א רוצח און א גזלן כדי ער זאל ווערין א גאט. דורך דעם געלט וואס ער וועט גזלן. נאר זיי האבין גיזאגט. ווייל דער וואס ער האט געלט איז א גאט. וועט ער זיך היטן פון גזילות און רציחות.

און זיי האבין מתקן גיווען עבודות און קרבנות אז מע זאל מקריב זיין קרבנות און מע זאל מתפלל זיין צו די געטער. כדי דורך דעם זאל מען קריגן געלט און זיי פלעגן מקריב זיין

מענטשן פאר קרבנות און זיי פלעגן זיך אלליין מקריב זיין צו די גאטין. כדי ער זאל אין אים נכלל ווערין און דער נאך וועט ער מגולגל ווערין. וועט ער זיין איין עושר. ווארין דער עיקר אמונה איז ביי זיי גיווען דאס געלט.

און זיי האבין גיהאט עבודות און קרבנות און קטורת וואס זיי פלעגן דערמיט צו דינען די גאטין (דהיינו די וואס זיי האבין גיהאט אסאך געלט).

און פון דעסוועגען פארט. איז די מדינה בודאי פיל גיווען מיט רציחה און גזילה. ווארין דער וואס ער האט נישט גיילייבט אין די עבודות איז ער גיווען א רוצח און א גזלן כדי ער זאל האבין געלט. ווארין דער עיקר איז ביי זיי גיווען דאס געלט ווארין דורך געלט קאן מען זיך קויפן אלדינג. עסין און קליידער און דער עיקר לעבן פון דעם מענטשן איז דורך דעם געלט. איבער דעם איז דאס געלט ביי זיי דער עיקר אמונה גיווען (אזוי איז אלץ זייער נירישע פארפירטע דעה גיווען).

און זיי האבין אלץ גיזעהן. אז עס זאל ביי זיי נישט גימינערט ווערין קיין געלט. ווארין דאס געלט איז ביי זיי גאר די אמונה און דער גאט גיווען. אדרבא מע מוז זעהן אז מע זאל אריין ברענגען אין דער מדינה אריין געלט פון אנדערע ערטער.

פלעגן פון זיי גייען סוחרים זאלן האנדלען אין אנדערע מדינות. כדי זיי זאלן געווינען געלט כדי מען זאל נאך מער געלט אריין ברענגען אין דער מדינה אריין.

און צדקה. איז בודאי א גרויסער איסור ביי זיי גיווען. ווארין ווי טאר מען אנועק געבין דאס געלט וואס גאט האט אים געגיבן. וואס דאס איז ביי זיי דער עיקר גיווען אז מען זאל האבין געלט. ווי טאר מען זע דאס אנועק גיבן. איבער דעם איז בודאי ביי זיי איין איסור גיווען צו גיבן צדקה.

און זיי האבין גיהאט ממונים. דהיינו מענטשן וואס זיי זענען גיזעצט גיווען דרויף. זיי זאלן אכטונג גיבן אויף איטליכן אויב ער האט אזוי פיל געלט ווי ער זאגט. ווארין איטליכער האט גימוזט ארויס ווייזן זיין עשירות אלע מאל. כדי ער זאל בלייבן ביי דער מעלה. און ביי דעם פבדו וואס ער האט גיהאט וועדליג זיין געלט.

(כלומר די אלע עשירים וואס זיי זענען ביי זיי גיווען גאטין און שטערין וכו' און מלאכים וכו' מחמת זייער געלט פלעגט מען אלע מאל זיי איבער צו זעהן. אויב ער האט אזוי פיל געלט. אויב ער איז נישט אומזיסט איין גאט וכו'. און מענטשן זענען דרויף גיזעצט גיווען

אז זיי זאלן אלע מאל דאס אויף זעהן).

און אמאל פלעגט ביי זיי צו ווערן פון א חיה א מענטש. און פון א מענטש א חיה דהיינו אז איין עושר האט אנגיווארן דאס געלט. איז ער שוין אויס מענטש גיווארן. איז גיווארן פון א מענטש א חיה. ווארן ער האט זיך שוין קיין געלט נישט. און אזוי פארקערט. אז איינער האט גווינען געלט. אזוי איז גיווארן פון א חיה א מענטש. און אזוי איז גיווען ביי די איבריקע מעלות. וואס ביי זיי איז אלץ וועדליג דעם געלט גיווען. (איז אויך אזוי גיווען. מיט אמאל איז איינער אויס גאט גיווארן. ווארן ער האט שוין דאס געלט אנגיווארן).

און זיי פלעגן האבן די צורות און די פארטעטין פון די גאטין (דהיינו די וואס האבן פיל געלט גיהאט) און ביי אטליכן אין גיווען די פארטעטין. און זיי פלעגן זיי צו האלדזין און צו קושן. ווארן דאס געלט איז ביי זיי גיווען גאר זייער עבודה און זייער אמונה. און די לייט פון דעם בעל תפלה (וואס זיי זענען פריד דארט גיווען ביי דער מדינה כ"ל) זיי האבן זיך אומגייער צו זייער ארט. און זיי האבן דערציילט דעם בעל תפלה פון די נארישקייט פון דער מדינה ווי זיי זענען אזוי פארנארישט גיווארן און פארפירט גיווארן אין דער תאוה פון געלט. און אז זיי ווילן שוין ארויס פון זייער מדינה אין אין אנדערע מדינה (וואס דארט מאכט מען געלט כ"ל) און זיי ווילן זיך שוין מאכן שטערן און מזלות (כ"ל). האט זיך דער בעל תפלה אנגערופן ער האט מורא אז זיי זאלן נישט נאך מער פארפירט ווערן ווייטער. דער נאך האט מען דאס גיהערט אז זיי האבן זיך שוין גימאכט גאטן (כ"ל). האט זיך דער בעל תפלה אנגירופן. האט דאס האב איך גימיינט דערפאר האב איך מורא גיהאט (דהיינו דאס וואס ער פלעגט אלץ זאגן ער האט מורא זיי זאלן נישט נאך ארגער פארפירט ווערן האט ער דאס גימיינט).

האט דער בעל תפלה גרויס רחמנות אויף זיי גיהאט. האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט אליין אהין גיין. טאמער וועט ער זיי ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

איז דער בעל תפלה אהין גיגאנגען. און ער איז גיקומען צו די שומרים וואס זיי זענען גישטאנען ארום אטליכן בארג (כ"ל) און די שומרים זענען מן הסתם גיווען קליינע לייט. וואס זיי האבן גימענט שטיין אין דעם אויר פון דער וועלט.

ווארן די מענטשן וואס זיי האבן גיהאט מעלות מחמת

זייער געלט. זיי האבן גאר נישט גיקאנט זיין אין איינעם מיט דער וועלט. און האבן נישט גיקענט שטיין אין דעם אויר פון דער וועלט. עס זאל זיי נישט מטמא זיין (כ"ל) און זיי האבן גאר נישט גיקענט שמוסין מיט דער וואלט. מען זאל זיי נישט מטמא זיין מיט דעם דוך פון דעם מויל (כלומר ביי דער נארישער מדינה איז די וועלט גאר טמא גיווען אקעגן זיי כ"ל)

איבער דעם זענען בוודאי די שומרים וואס זיי זענען גישטאנען אונטער דער שטאט. זענען זיי בוודאי גיווען קליינע לייט נאר די שומרים האבן אויך גיהאט די פארטעטין (פון די גאטן זייערע) און זיי פלעגן די פארטעטין צו האלדזין און צו קושין אלע מאל. ווארן ביי זיי איז אויך דער עיקר אמונה גיווען דאס געלט.

איז דער בעל תפלה גיקומען צו איין שומר. און האט אנגיהויבן מיט אים צו שמוסין פון דעם תכלית. באשר אז דער עיקר תכלית איז נאר גאטס דינסט. תורה און תפלה און מעשים טובים. און געלט איז גאר א נארישקייט. און עס איז גאר קיין תכלית נישט וכו'

און דער שומר האט אים אבער גאר נישט צוגעהערט. ווארן עס איז שוין ביי זיי אזוי איינגיזעצט גיווען פון א לאנגע צייט אז דער עיקר איז נאר דאס געלט. כ"ל. און אזוי איז דער בעל תפלה גיגאנגען צו אלע שומרים. און האט מיט זיי אזוי אלץ גישמוסט. און זיי האבן אים גאר נישט צו גיהערט.

האט זיך דער בעל תפלה מיישב גיווען. און איז אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. וואס די שטאט איז גיווען אויף דעם בארג (כ"ל). ווי ער איז אריין גיקומען אין שטאט אריין. איז ביי זיי גיווען א גרויס חידוש.

און זיי האבן גיפרעגט. ווי אזוי ביסטו אהער אריין גיקומען. ווארן קיין שום מענטש האט זיך צו זיי נישט גיקאנט צו טרעטן כ"ל. האט ער זיי גיענפערט. וואס פרעגט איר. איך בין זיך שוין אבער פארט אריין.

האט דער בעל תפלה אנגיהויבן מיט איינעם צו שמוסין פון דעם תכלית פון דער וועלט אז געלט איז גאר קיין תכלית נישט וכו' (אזוי ווי זיין שטייגער איז גיווען) און דער מענטש האט אים גאר נישט צוגיהערט. און אזוי דער אנדערער און אזוי אלע. (כלומר קיינער האט אים נישט צוגיהערט)

ווארן זיי זענען שוין אלע אזוי פארפירט גיווען אין זייערע נארישקייט אז זיי האבן שוין קיינעם נישט גיהערט.

דעם רבינ'ס אעשיות

נאמען _____
טעלפון _____
שטאט _____

בחינה אויף ספורי מעשיות די צוועלעווטע מעשה (2) - מבעל תפילה

- ט. האט מען געמעגט געבן צדקה אין די מדינה?
 עס איז געווען ביי זיי א גרויסע מצוה
 עס איז געווען ביי זיי א גרויסע איסור
 מען האט געמעגט אבער ס'איז ביי זיי נישט געווען א מצוה
- י. ווען איז געווארן פון א מענטש א חי' אין די מדינה?
 ווען איינער האט פארלוירן (אנגעווארן) זיין געלד
 ווען איינער האט פארלוירן געלד פון זיין חבר
 ווען איינער האט געביסן זיין חבר
- יא. ווען איז געווארן פון א חי' א מענטש אין די מדינה?
 ווען איינער האט געגעבן זיין גאנצע געלד פאר צדקה
 ווען איינער איז געווארן אויסגעהיילט פון זיין קרענק
 ווען איינער האט פארדינט (געוואונען) מער געלד
- יב. וואס האבן זיי געטון מיט די פארטעטיין פון זייערע גאטן?
 זיי פלעגן עס ווארפן אויף דער ערד
 זיי פלעגן עס האלזן און קושן
 זיי פלעגן טאנצן מיט דעם
- יג. וואס האט דער בעל תפלה געזאגט ווען מ'האט אים דערציילט אז זיי האבן גאטן?
 דערפאר האב איך מורא געהאט
 ער האט גרויס רחמנות געהאט אויף זיי
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יד. וואס האבן די שומרים געענטפערט פאר דעם בעל תפלה ווען ער האט אנגעהויבן רעדן פון תכלית?
 אונז האבן א אנדערע תכלית
 מיר האבן א אנדערע וועג
 זיי האבן גאר נישט צוגעהערט
- טו. ווען די מענטשן פון די מדינה האבן געפרעגט דעם בעל תפלה וויאזוי ער איז אריין אין שטאט וואס האט ער געענטפערט?
 אז ער איז איבערגעשפרינגען א צוים
 אז דער שומר האט אים אריין געלאזט
 וואס פרעגט איר !! איך בין דאך שוין דא!
- טז. וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?
 אז דער גאנצער תכלית אויף דער וועלט איז _____
 אז תאוות ממון קען ברענגען צו _____

- א. מיט וועמען פון די מדינה של עשירות האבן די מענטשן פון בעל תפלה אנגעהויבן צו שמועסן?
 מן הסתם מיט מענטשן וואס מ'רופט זיי א שטערן
 מן הסתם מיט מענטשן וואס מ'רופט זיי א חי'
 מן הסתם מיט מענטשן וואס מ'רופט זיי א מלאך
- ב. פארוואס האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געוואלט אריבער צו א אנדערע מדינה?
 ווייל ס'איז געווען דארט אסאך עשירים
 ווייל פון די ערד פון די מדינה מאכט מען גאלד און זילבער
 ווייל משנה מקום משנה מזל
- ג. וועלכע דרגות איז געווען אין די מדינה של עשירות?
 שטערן, מזלות,
 מלאכים, גאטן,
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. פארוואס זענען זיי גאנגען צו די הויכע בערג?
 כדי זיי זאלן נישט זיין מיט מענטשן פון דער וועלט
 כדי זיי זאלן האבן געשמאקע לופט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואספארא סארט וועג איז געווען אפן צו די מדינה אויף די בערג?
 א ברייטע וועג אלע זאלן קענען אריין גיין
 א שמאלע וועג אינמיטן שטאט אז א חלק זאלן קענען אריין גיין
 איין באהאלטענער וועג אז קיין אנדערער מענטש זאל נישט קענען קומען צו זיי
- ו. וואו זענען געשטאנען די שומרים?
 נאנט צום בארג אז שלעכטע חיות זאלן נישט קענען אריין אין שטאט
 אויפן בארג צו בעטן שטייער
 ווייט פון בארג כדי קיינער זאל נישט קענען צו זיי קומען
- ז. וואס האבן זיי געטון צו זייערע גאטן?
 געדאווענט צו זיי ר"ל
 זיך מקריב געווען צו זיי ר"ל
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. איז געווען רציחות און גזילות אין די מדינה של עשירות?
 ניין
 אביסל
 פול מיט רציחות און גזילות

מיט אסאך הצלחה!!!

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים. זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין
אינעם גורל, 02-5-3333-72
1-518-329-9149 646-518-1095

מײן
אמשה'עס

המשך פון זייט 3

בעניניהם, אזוי האב איך באקומען א קשר צו די תורה און זיין פלייש צו קענען מיטהאלטן מיט די שעורים אין חדר, ווייל די וועג פון בקיאות האב איך געלערנט אין זייטיגע צייטן. איך האב א חבר מיט א קעפל וואס איז געווען גאנץ פשוט... ער האט אויך זוכה געווען צו ווערן מקורב צום רבי'ן און האט גענומען די עצה פון שיחות הר"ן צו חזר'ן עטליכע מאל די גמרא וואס ער האט געלערנט אין חדר, אויף גאר א פשוטער וועג, אזוי איז אים אריין די הייליגע זיסע ווערטער פון די גמרא, אז ווען ער איז געקומען צום פארהער איז אים די ווערטער שוין ארויסגערינען פון זיין מויל. ער האט אבער אויך זוכה געווען צו האבן א מגיד שיעור וועלכער פלעגט אים כסדר שטארקן און זאגן: "דו האקסט שטיקער!" וואס האט אונדאזי צוגעלייגט דעם געשמאק צו ווערן היינט צו-טאג איינער פון די גאר חשוב'ע ברסלב'ע חסידים, וועלכער איז מפיץ דעם רבי'נס תורות אויף א וואונדערליכן אופן.

איך וויל נאר צולייגן איין זאך. היינט צו טאג רופט מען מיר שוין מיט א ר' פאר מיינ נאמען און איך האב שוין זוכה געווען צו מסים זיין צען מאל ש"ס בהבנה!!! אלעס האט זיך אנגעהויבן אלס קינד מיטן לערנען די זייטיגע שעורים מיט גאנץ א פשוטע פארשטאנד. איך שרייב דאס פאר די קינדער זיי זאלן וויסן אז אפילו א אינגל וואס קען נישט איינזיצן און אפשר גאר אזא אינגל האט א גוטע געלעגנהייט צו ווערן א גדול בישראל און דורכלערנען די תורה און די ספרים פון הייליגן רבי'ן, אפילו אויב ער וועט נישט אויסוואקסן וואס די וועלט רופט א גדול, וועט ער אבער זיין אן ערליכער ברסלב'ער חסיד וואס פאלגט דעם רבי'ן מיט זיין וועג וויאזוי צו לערנען.

(פארשטייט זיך אז קיין אינגל דארף נישט נאכמאכן יענעם, יעדעס קינד מיט זיינע כוחות אין צושטאנד קען ניצן דעם רבי'נס עצה אויף זיין וועג מיט זיין געשמאק. פארשטייט זיך מיט אסאך תפלה דער אויבערשטער זאל פירן יעדעס קינד אויף זיין אייגנארטיגע וועג. געדענק, אביסל איז אויך גוט!)

איז געווען אמאל א מלה, וועלכער האט אנוועקגעלייגט אן אוצר אין א געוויסן ארט, און מיט אן אויגן פארבלענדעניש האט ער באהאלטן דעם אוצר מיט אזעלכע שטארקע און פעסטע מויערן ארום דעם אוצר. ווען די מענטשן וועלכע האבן געוואלט צוגיין צום אוצר האבן זיי געזען די ווענט אז עס האט זיך פאר זיי געדאכט אז דאס זענען אמת'ע ווענט און עס איז אוממעגליך צו צעברעכן, זענען זיי אהיים געגאנגען, די אנדערע חלק מענטשן האבן יא מצליח געווען צו צעברעכן איין מויער, אבער זעענדיג דעם צווייטן מויער האבן זיי געהויבן הענט, געוויסע מענטשן האבן זיך יא געשטארקט און געבראכן נאך א מויער-צוויי, ביז דער קינד פון קעניג איז געקומען און זיך אנגערופן: "איך ווייס אז דאס איז נישט מער ווי אן אויגנפארבלענדעניש (אחיזת עינים) ס'איז נישט דא קיין שום מויער". און ער איז מיט זיכערקייט אריבער אלע חומות.

ווער עס האט אביסל שכל פארשטייט אליין דעם נמשל. דער אוצר איז דאך דער אוצר פון יראת שמים, וואס איז ליידער ארוםגענומען מיט מויערן, דאס איז די אלע שטערונגען און רייצנדיגע תאוות וועלכע שלעפן אונז אוועק נישט צו קענען דינען דעם באשעפער. דער עיקר איז מיר זאלן האבן א שטארקע הארץ צום באשעפער אזוי וועלן אלע מניעות אראפפאלן און ווערן בטל ווי א זיין פלאז.

דער אויבערשטער זאל העלפן עס זאל שוין מקים ווערן דער פסוק וואס מען זאגט יעדן טאג ביי מעריב כי פדה ה' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו, און מיר וועלן אלע מאכן די ברכה ברוך אתה ה' גאל ישראל אמן ואמן.